



Иван Вазов

Мисли по случай срещата в
Ниш

Дочакахме съдби невероятни.
Подир позори – лучезарна слава.
Из гроб бликнали сили необятни.
Пример такъв историята не дава.

България – до вчера? Тромо царство,
лов примамлив за алчност и коварство,
на вси съседи, силни или слаби,
достъпна плячка, лесна да се граби;

от всяка чужда бръчка ил закана
треперяща сърна, от страх скована,
отвред с венец от злоби оградена,
сред мир – в тревога, без война – пленена!¹

Съдба! Кога била си по-превратна?
България – днес? Загадка непонятна!
В борбите на света и тя съдба е:
накланя се взната там, де тя е!

И вчерашната страстотерпца смирна
в размаха си величествен, титански
надфръкна полуострова балкански
и влезе във историята всемирна!

Януари 1916 г.

КРАЙ

1. Позната е на мнозина невероятно наглата и оскърбителна постъпка на последния сръбски пълномощен министър Чолак Антич, малко дни преди Сараевското убийство. По случай на дребни стълкновения между наши и румънски постови войници на добруджанската граница, Чолак Антич заявя на нашия министър-председател от името на сръбското правителство, че ако се повтарят подобни случки, Сърбия ще обяви война на България!

Източник: Словото

Набиране: Калина Григорова и Мартин Митов, октомври-декември 1999

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4954>]